

Nr 675

Av fru **Kristensson** och fröken **Ljungberg**, om inrättande av en tjänst som biträdande överläkare vid rättspsykiatriska kliniken i Stockholm.

Vid rättspsykiatriska kliniken i Stockholm har undersökningssituationen i många år varit besvärlig. Tidvis har väntetiderna ökat på ett orimligt sätt. Under senare delen av våren och sommaren 1967 uppgick de tider som förflöt mellan domstolarnas beslut om rättspsykiatrisk undersökning och till dess att utlåtandet kunde ingivas till omkring fyra månader, eller tre—fyra gånger den i lag angivna maximitiden. Under hösten har en ytterst oroande försämring inträtt. Tiderna mellan undersökningsbesluten och avgivandet av utlåtandena har nu vuxit till 6,5 à 7 månader och beräknas komma att ytterligare stiga.

De långa väntetiderna är lika oroande och skadeverkande såväl från medicinsk som från rättslig synpunkt. Osäkerheten när intagning kan ske vid kliniken, när undersökningen kan vara färdig, utgör en betydande psykisk belastning som ofta medför depressiva, hysteriska reaktioner och risk för självmordsförsök. Ett självmord och flera självmordsförsök inträffade under november månad 1967. Stundom måste läkares verksamhet i fråga om en häktad till en början inriktas på att i möjligaste mån återställa hans psykiska hälsa, efter de skador som åstadkommits genom väntetiderna, innan den egentliga undersökningen kan börja. Även beträffande kvinnliga häktade stiger väntetiderna oroväckande, samtidigt som antalet kvinnliga häktade ökar.

Överbeläggningen vid kvinnohäktet medför att särskilt oroliga kvinnor måst placeras tillsammans med män på samma isoleringsavdelning och på det manliga kronohäktet.

Snara åtgärder är nödvändiga för att åstadkomma en förbättring av de intagnas situation. Enligt rättspsykiatriska klinikens anslagsäskande föreslås en tjänst som biträdande överläkare tillika kliniklärare i rättspsykiatri.

Ett bifall till detta yrkande skulle medföra en möjlighet att nedbringa väntetiderna, samtidigt som forskningsresurserna förstärktes. En uppenbar brist föreligger också i fråga om sekreterarpersonal och kontorsteknisk utrustning. Vi förutsätter att snara åtgärder vidtages för att avhjälpa dessa missförhållanden.

Rekryteringssituationen inom rättspsykiatrin har under senare år förbättrats, och det finns därför alla skäl antaga att den här föreslagna tjänsten skulle komma att besättas.

Medicinska fakulteten, som biträtt rättspsykiatriska klinikens förslag, åberopar i sin framställning till universitetskanslersämbetet att såväl dåvarande medicinalstyrelsen som kriminalvårdsstyrelsen tillstyrker förslaget. Kanslersämbetet har dock ej ansett sig böra biträda detsamma.

Vi anser det emellertid oförsvarligt att ej tillmötesgå det av kliniken framställda yrkandet.

Med stöd av vad ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta inrättandet av en tjänst som biträdande överläkare tillika klinisk lärare i rättspsykiatri vid rättspsykiatriska kliniken i Stockholm, samt

att till Medicinska fakulteterna m. m.: Avlöningar för budgetåret 1968/69 anvisa ett förslagsanslag av 78 509 168 kronor.

Stockholm den 26 januari 1968

Astrid Kristensson (h)

Blenda Ljungberg (h)
